



ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 27 ກັນຍາ 2026 (9-27-2026)

ພຣະເຈົ້າເວົ້າຜ່ານສະຖານະການຕ່າງໆ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າໃຊ້ສະຖານະການຕ່າງໆເພື່ອນຳພາພວກເຮົາໃນນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ: ເບິ່ງທີ່ໂລກຂອງພວກເຮົາ

ບໍ່ມີຂໍ້ສົງໄສເລີຍວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ສະຖານະການຕ່າງໆເພື່ອຊີ້ທາງນຳພາເຮົາ. ໃນການຍືນຍັນຄວາມຈິງທາງຝ່າຍວິນຍານນີ້, ເຮົາຄວນຄຳນຶງເຖິງຄວາມສົມດູນຂອງຄວາມຈິງສອງປະການຄື: ປະການທຳອິດ, ພຣະເຈົ້າຊົງສາມາດ ແລະ ໄດ້ໃຊ້ສະຖານະການຕ່າງໆເພື່ອຊີ້ທາງນຳພາເຮົາໄປສູ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງຢ່າງແນ່ນອນ; ແລະ ປະການທີສອງ, ຕົວສະຖານະການເອງນັ້ນບໍ່ໄດ້ເປັນຕົວຊີ້ບອກເຖິງແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຊີວິດຂອງເຮົາສະເໝີໄປ. ພວກເຮົາທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ເຄີຍຜ່ານເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍບັງເອີນເຊິ່ງເມື່ອຫວນຄິດຄືນຫຼັງແລ້ວ ກໍເຫັນວ່າເຫດການເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງເຮົາໄປຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ມັນເປັນພຽງເລື່ອງບັງເອີນທີ່ເຮົາໄດ້ໄປຢູ່ "ຖືກບ່ອນ ແລະ ຖືກເວລາ" ຫຼື ມັນເປັນວິທີທາງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາປະຕິບັດຕາມແຜນການຂອງພຣະອົງ? ໃນພຣະທັມໂຣມ, ໂປໂລໄດ້ໃຫ້ແນວທາງແກ່ເຮົາກ່ຽວກັບວິທີທີ່ເຮົາຄວນເບິ່ງສະຖານະການຕ່າງໆຂອງເຮົາ ໂດຍອີງໃສ່ການຮູ້ຈັກ ແລະ ການຟັງສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ. ສ່ວນສຳຄັນໃນການສ້າງມຸມມອງແບບພຣະຄຳພີ ຄືຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບທັມມະຊາດ ແລະ ພຣະອາຊກິດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງສະແດງອອກໃນຕົວເຮົາຜ່ານທາງການຊົງນຳຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ. ສະຖານະການຕ່າງໆທີ່ເຮົາພົບພໍ້ເຄີຍເປັນອຸປະສັກສຳລັບພຣະເຈົ້າເລີຍ. ດ້ວຍຣິດອຳນາດ ແລະ ສິດທິອຳນາດສູງສຸດຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳການຜ່ານສະຖານະການເຫຼົ່ານັ້ນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກແຜນການຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3.)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ໂຣມ 8:26-27 ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ອະທິຖານແລະນຳທາງສະຖານະການຕ່າງໆຂອງເຮົາ.

26. ໃນທຳນອງດຽວກັນນັ້ນແຫຼະ, ພຣະວິນຍານຊົງຊ່ວຍເຮົາທັງຫຼາຍເມື່ອພວກເຮົາອ່ອນກຳລັງລົງ ເພາະເຮົາທັງຫຼາຍບໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຮົາຄວນຈະອ່ອນວອນຂໍສິ່ງໃດ ແຕ່ອົງພຣະວິນຍານຊົງຊ່ວຍຂໍແທນພວກເຮົາ ດ້ວຍການຖອດຫຸ່ນຢ່າງທຳຄຳເວົ້າບໍ່ໄດ້. 27. ແລະ ພຣະອົງຜູ້ຊົງສອດສ່ອງຮູ້ໃຈມະນຸດ ກໍຊົງຊາບຄວາມນຶກຄິດຂອງພຣະວິນຍານ ເພາະວ່າພຣະວິນຍານຊົງອ່ອນວອນຂໍສຳລັບພວກໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໃສ່ແວ່ນຕາມັກຈະມີເລື່ອງລາວ "ກ່ອນແລະຫຼັງ". ກ່ອນໃສ່ແວ່ນຕາ, ຄຳເວົ້າ ແລະ ຮູບພາບຕ່າງໆມີວົງ ແລະ ບໍ່ສາມາດແຍກແຍະໄດ້. ເພື່ອໃຫ້ຜ່ານໄປໄດ້, ບາງຄົນພະຍາຍາມຫຼຽວຕາເບິ່ງ, ບາງຄົນຖືສິ່ງຂອງໄວ້ໃກ້ແຂນ (ຫຼື ໂກກວ່ານັ້ນ), ແລະ ບາງຄົນກະພົບຕາຊ້າໆ. ບໍ່ວ່າຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຈິງຈັງທີ່ຈະເຫັນຢ່າງຊັດເຈນປານໃດກໍຕາມ, ຄວາມອຸກອັ່ງເບິ່ງຄືວ່າເປັນສິ່ງທີ່ຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ເນື່ອງຈາກຄວາມບໍ່ມີປະໂຫຍດຂອງທຸກຢ່າງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທັນທີຫຼັງຈາກໃສ່ແວ່ນຕາ, ທຸກຢ່າງຈະເຂົ້າມາໃນຈຸດສຸມ. ເສັ້ນມີຄວາມຄົມຊັດ; ຂອບມີຄວາມຄົມຊັດ; ສີສັນສົດໃສກວ່າ; ການອ່ານບໍ່ຫຍຸ້ງຍາກ; ຮູບພາບມີຄວາມຊັດເຈນ. ຈຸດສຸມແມ່ນຂອງຂວັນ. ເມື່ອເວົ້າເຖິງການເຂົ້າໃຈ ແລະ ການນຳທາງສະຖານະການຕ່າງໆໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຕ້ອງການຈຸດສຸມ. ແຕ່ປ່ອຍໃຫ້ຕົວເອງ, ເຮົາພົບວ່າເປັນເລື່ອງຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈເຫດຜົນຂອງສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ສິ່ງທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາຈະພະຍາຍາມຢ່າງໜັກ ແລະ ມີເຈດຕະນາທີ່ຈິງໃຈ, ແຕ່ຄວາມຜິດຫວັງກໍເບິ່ງຄືວ່າເປັນສິ່ງທີ່ຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ ເນື່ອງຈາກຄວາມພະຍາຍາມເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້

ຜົນ. ປັ້ມແນະນຳການພັດທະນາຕົນເອງກໍບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄຳຕອບທີ່ເຮົາຕ້ອງການ; ການສຳມະນາ ຫຼືການອົບຮົມທາງອອນລາຍກໍຊ່ວຍບໍ່ໄດ້; ແລະຄຳຄິດເຫັນຈາກຄອບຄົວ, ພູ່ເພື່ອນ ແລະເພື່ອນຮ່ວມງານ (ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະມີເຈດຕະນາດີກໍຕາມ) ກໍຍັງຮູ້ສຶກວ່າບໍ່ພຽງພໍ. ແລ້ວເຮົາຈະຊອກຫາຄວາມຫວັງໄດ້ຈາກໃສ? ໃຜຈະມອບຂອງຂວັນແຫ່ງການມີຈິດໃຈທີ່ຈົດຈໍ່ໃນທາງຝ່າຍວິນຍານໃຫ້ແກ່ເຮົາ? ອັດສາວົກໂປໂລໄດ້ບອກຄຳຕອບແກ່ເຮົາວ່າ: ຄວາມຫວັງນັ້ນເກີດມາຈາກຊີວິດທີ່ມີພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດທີ່ສະຖິດຢູ່ພາຍໃນ. ພຣະເຈົ້າເອງຊົງເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາເຫັນສະພາບການຕ່າງໆໃນຊີວິດໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ; ເຮັດໃຫ້ຄວາມມືດມົວຈາກຫາຍໄປ ແລະເຮັດໃຫ້ຊີວິດເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຫວັງແຫ່ງສະຫງ່າຣາສີ. ຖ້າມາກາງສະຖານະການຕ່າງໆໃນຊີວິດ, ພວກເຮົາຕ້ອງປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມອ່ອນແອທາງດ້ານຈິດວິນຍານຂອງຕົນເອງ. ພວກເຮົາອາດຈະສັບສົນວ່າຈະປະພຶດຕົນຢ່າງມີສິນທັມແນວໃດ, ຈະເວົ້າຄວາມຈິງຢ່າງມີສະຕິປັນຍາແນວໃດ, ແລະຈະສະແດງອອກເຖິງພຣະຄຣິດຢ່າງຖືກຕ້ອງແນວໃດ. ບາງຄັ້ງພວກເຮົາກໍບໍ່ສາມາດເຊື່ອມໂຍງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຮົາຜ່ານທາງພຣະວັຈນະ ແລະການອະທິຖານ ເຂົ້າກັບສິ່ງທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນຢູ່ອ້ອມຕົວເຮົາໄດ້. ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍໃນການເຫັນດີກັບໂປໂລ ທີ່ວ່າ ມີພຽງແຕ່ຮິດເດດຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດທີ່ຊົງເຮັດວຽກຢູ່ໃນຕົວເຮົາ ແລະ ຜ່ານທາງຕົວເຮົາເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຮົາຮູ້ວິທີອະທິຖານ ແລະວິທີຕອບສະໜອງຕໍ່ສະຖານະການຕ່າງໆ. ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດບໍ່ເຄີຍຢຸດຢັ້ງໃນການເຮັດວຽກຢູ່ໃນຕົວເຮົາ ເພື່ອເຮັດສິ່ງທີ່ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນແລ້ວຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລີຍ, ນັ້ນຄືການນຳເອົາພຣະປະສົງອັນສົມບູນແບບຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຊົງນຳພາເຮົາໃຫ້ດຳເນີນຊີວິດໄປຕາມແຜນການຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າປະທານຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ໃນການນຳເອົາຄວາມຈິງທາງວິນຍານມານຳໃຊ້ເຂົ້າກັບຄວາມເປັນຈິງຂອງຊີວິດຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ.... ໂປໂລໄດ້ໝູນໃຈຊາວຄຣິສະຕຽນບໍ່ໃຫ້ກັງວົນໃຈຫຼາຍເກີນໄປ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຜູ້ເປັນຄຣິສະຕຽນບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຢາກເປັນ (ແລະບາງຄັ້ງກໍຈົນຕະນາການວ່າຕົນເອງເປັນ). ພວກເຮົາເປັນຄົນອ່ອນແອ ແລະ ມັກປະສົບກັບບັນຫາຕ່າງໆ. ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງເພິ່ງພາພຣະເຈົ້າ ແລະອາສັຍພລັງຈາກພຣະອົງເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງສຳເລັດຜົນ. ພຣະເຈົ້າຊົງຫ່ວງໃຍ ແລະເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມໃນຊີວິດຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າສະເໝີໄປ. ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວິທີອະທິຖານສເມີໄປ. ແຕ່ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດຊົງກະທຳສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແທນພວກເຮົາ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດຮູ້ ແລະປະຕິບັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ ເຖິງແມ່ນວ່າສະຖານະການຊີວິດຂອງພວກເຮົາຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ. ໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາທົນທຸກ, ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດຊົງຮ່ວມແບ່ງເປົາພາລະຂອງພວກເຮົາ. ໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຫາຖ້ອຍຄຳມາເວົ້າໄດ້, ຫຼືເມື່ອບໍ່ມີພາສາໃດສາມາດຖ່າຍທອດສຽງຮ້ອງຈາກໃຈຂອງພວກເຮົາໄດ້, ພຣະເຈົ້າພຣະບິດາຊົງເຂົ້າໃຈຄຳອະທິຖານທີ່ສະແດງອອກຜ່ານສຽງຖອນຫາຍໃຈຫຼາຍກວ່າຄຳເວົ້າ. ພຣະອົງຊົງກວດຄົ້ນຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ; ພຣະອົງຊົງຮູ້ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ. ມີສະຖານະການໃດແດ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມອ່ອນແອທາງວິນຍານໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນທີ່ສຸດ?

2. ໂຣມ 8:28-30 ພຣະເຈົ້າໃຊ້ສະຖານະການຕ່າງໆເພື່ອເຮັດໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງສຳເລັດແລະຄືກັບພຣະຄຣິດ.

28. ແລະພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າໃນທຸກໆສິ່ງພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳສິ່ງດັ່ງກ່າວສຳລັບພວກຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຮັກພຣະອົງ, ຜູ້ຖືກຊົງເອົ້ມໄວ້ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ. 29. ດ້ວຍວ່າຄົນທັງຫຼາຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັ່ງເກດຮູ້ລ່ວງໜ້າແລ້ວນັ້ນ ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງກຳນົດໄວ້ກ່ອນ ເພື່ອໃຫ້ເປັນຕາມແບບລັກສະນະແຫ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເພື່ອພຣະບຸດນັ້ນຈະໄດ້ເປັນບຸດກົກໃນຖ້ຳມາກາງພວກນ້ອງຫຼາຍຄົນ. 30. ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າແລ້ວນັ້ນ ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງເອົ້ມມາດ້ວຍ ແລະຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເອົ້ມມານັ້ນ ພຣະອົງກໍຊົງຖືເປັນຄົນຊອບທັມ ແລະຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທັມນັ້ນ ພຣະອົງກໍຊົງໃຜດໃຫ້ມີສະຫງ່າຣາສີດ້ວຍ.

...ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຊ່າງຝີມືຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ຜູ້ຈັດການກັບວັດຖຸດິບແຫ່ງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ພຣະອົງຊົງກະທຳການເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາຖ້າມາກາງສະຖານະການຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນຢູ່-ບໍ່ແມ່ນວ່າພຣະອົງເຮັດວຽກໂດຍບໍ່ສົນໃຈສະຖານະການເຫຼົ່ານັ້ນ-ເພື່ອປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ. ໂປໂລໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າ: "ແລະພວກເຮົາຮູ້ [ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈຢ່າງຍິ່ງ] ວ່າພຣະເຈົ້າ [ຜູ້ຊົງຫ່ວງໃຍພວກເຮົາຢ່າງເລິກເຊິ່ງ] ຊົງກະທຳໃຫ້ທຸກສິ່ງຮ່ວມມືກັນ [ຕາມແຜນການ] ເພື່ອຜົນ

ດີແກ່ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງ, ຄືຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນຕາມແຜນການ ແລະຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງ" (ຂໍ້ທີ 28, AMP'). ໂປໂລບໍ່ໄດ້ບອກວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ເຊື່ອຖືນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ດີສະເໝີໄປ, ແຕ່ລາວໝາຍຄວາມວ່າພຣະເຈົ້າຊົງນຳໃຊ້ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນເພື່ອຜັນປ່ຽນໂຍດຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງກໍ່ຄືການເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກເຮົາມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັບພຣະຄຣິດຫຼາຍຂຶ້ນ. ພວກເຮົາມີຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າ ພຣະເຈົ້າມີຈຸດປະສົງທີ່ກວມເອົາທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງອາລົມຊົ່ວວູບ, ຊະຕາກັມ ຫຼືຄວາມບັງເອີນທີ່ໂຮ່ຈຸດໝາຍ. ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮັກເຮົານັ້ນ ກຳລັງກະທຳການຢູ່ພາຍໃນ, ຜ່ານທາງ, ແລະອ້ອມຮອບຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາບໍ່ຍອມໃຫ້ຕົນເອງຕົກຢູ່ໃນການລໍລວງທີ່ຈະຕິຄວາມໝາຍກ່ຽວກັບພຣະລັກສະນະ ຫຼືວິທີການຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍອີງໃສ່ສະຖານະການທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນຢູ່ພຽງຢ່າງດຽວ; ເພາະການເຮັດແບບນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາຫຼົງທາງໄດ້ງ່າຍ. ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ, ພວກເຮົາຄວນປ່ອຍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງປັບມຸມມອງຂອງພວກເຮົາຕໍ່ສະຖານະການຕ່າງໆ ໂດຍອີງໃສ່ພຣະລັກສະນະອັນເລິກເຊິ່ງຂອງພຣະອົງ ທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍໄວ້ໃນພຣະທັມຂອງພຣະອົງ. ບໍ່ວ່າສະຖານະການຂອງພວກເຮົາຈະເປັນແນວໃດກໍ່ຕາມ-ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄວາມທຸກທໍລະມານ, ຄວາມໂສກເສົ້າ, ການຖືກຂົ່ມເຫັງ, ຄວາມຜິດພາດຈາກບາບ, ຄວາມເຈັບປວດ, ຫຼືຊ່ວງ ເວລາທີ່ມີດົນນານທີ່ສຸດໃນຈິດວິນຍານ-ພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດໃນສະໄໝກໍ່ຍັງຊົງກະທຳການຢູ່ສະເໝີເພື່ອນຳມາຊຶ່ງໄຊຊະນະ ແລະພຣະພອນອັນສູງສຸດແກ່ພວກເຮົາ. ເວົ້າອີກຢ່າງນຶ່ງກໍ່ຄື, ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຈະສາມາດສົ່ງຜົນຮ້າຍຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ໃນທີ່ສຸດ. ໂປໂລໄດ້ໃຊ້ຖອຍຄຳທີ່ໜ້າສົນໃຈເພື່ອອະທິບາຍເຖິງຄຳສັນຍານີ້. ລາວກ່າວວ່າ ສະຖານະການຕ່າງໆໃນຊີວິດຂອງເຮົາຖືກຈັດໃຫ້ "ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ." ຖ້ອຍຄຳນີ້ມີຄວາມໝາຍຄ້າຍຄືກັບຄຳສັບພາສາອັງກິດທີ່ວ່າ "synergism" (ການຮ່ວມພະລັງກັນ). ການຮ່ວມພະລັງກັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອອົງປະກອບຕ່າງໆເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອສ້າງຜົນລັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ-ແລະ ຫຼາຍຄັ້ງກໍ່ແຕກຕ່າງຢ່າງສິ້ນເຊີງຈາກ-ຜົນລວມຂອງແຕ່ລະອົງປະກອບເມື່ອຢູ່ແຍກກັນ. ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ, ຖ້າຢູ່ແຍກກັນ, ອົງປະກອບເຫຼົ່ານັ້ນອາດເປັນອັນຕະລາຍ ຫຼືເປັນພິດໄດ້. ແຕ່ເມື່ອປະສົມເຂົ້າກັນ, ອົງປະກອບດຽວກັນນັ້ນກັບມີໂຍດຢ່າງມະຫາສານຕໍ່ສຸຂະພາບ. ຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງໂກຣິນໂທ, ໂປໂລໄດ້ກ່າວຢ່າງວ່າ "ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ທໍ້ຖອຍ" (2 ກອທ 4:1, 16). ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນເຊັ່ນນັ້ນ? "ເຫດວ່າການທຸກລຳບາກອັນເປົາບາງທີ່ມີຢູ່ເປັນຊົ່ວຂນະນຶ່ງນັ້ນ ກໍ່ກຳລັງຈັດໃຫ້ເຮົາມີສະຖາຣາສີຢ່າງຖາວອນຫຼາຍ ຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້. ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ເຫັນແກ່ສິ່ງທີ່ຕາເຫັນຢູ່ ແຕ່ເຫັນແກ່ສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ເຫັນ ດ້ວຍວ່າສິ່ງທີ່ຕາເຫັນຢູ່ນັ້ນກໍ່ເປັນຂອງຊົ່ວຄາວ ແຕ່ສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ເຫັນນັ້ນກໍ່ຖາວອນເປັນນິດ" (2 ກອທ. 4:17-18). ຊາວຄຣິສະຕຽນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງທໍ້ຖອຍໃຈໃນຍາມທີ່ປະສົບກັບຄວາມທຸກທໍລະມານ ແລະຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ເພາະພວກເຂົາຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າກຳລັງຊົງກະທຳກິດການຢູ່ໃນໂລກນີ້ (ໂຣມ 8:28) ແລະ ພຣະອົງຊົງມີແຜນການທີ່ສົມບູນແບບ (ຂໍ້ 29). ຖ້າມາກາງສະພາບການທີ່ໜັກໜ່ວງໃນຊີວິດຂອງເຮົາ, ພຣະເຈົ້າກຳລັງຊົງດຳເນີນການຕາມຈຸດປະສົງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ. ບໍ່ວ່າສະຖານະການຈະເປັນແນວໃດກໍ່ຕາມ, ຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງຈະບໍ່ຖືກຂັດຂວາງ ແລະຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍໃຫ້ລົ້ມເຫຼວໄດ້ເລີຍ. ໃນທີ່ສຸດແລ້ວ, ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າຈະສຳເລັດຜົນຢ່າງແນ່ນອນ! ໂປໂລມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈໃຫ້ແກ່ຊາວຄຣິສະຕຽນກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ, ບໍ່ມີສິ່ງໃດຢຸດຢັ້ງໄດ້ ແລະບໍ່ມີສິ່ງໃດເອົາຊະນະໄດ້; ແລະ ໃນຈຸດປະສົງນັ້ນ ກໍ່ມີຄວາມປອດໄພນິລັນດອນສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ເຈົ້າໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຈິງທີ່ປາກົດຢູ່ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານີ້ໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າເອງແນວໃດ?

3. ໂຣມ 8:31-35 ພວກເຮົາສາມາດວາງໃຈພຣະເຈົ້າໃຫ້ກະທຳການເພື່ອຜັນປ່ຽນໂຍດຂອງພວກເຮົາ.

31. ຖ້າເປັນຢ່າງນັ້ນເຮົາທັງຫຼາຍຈະວ່າຢ່າງໃດກ່ຽວກັບເຮືອງນີ້ ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ຝ່າຍພວກເຮົາໃຜຈະຕໍ່ສູ້ເຮົາ. 32. ພຣະອົງຜູ້ບໍ່ໄດ້ຊົງຫວງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເອງ ແຕ່ໄດ້ຊົງປະທານພຣະບຸດນັ້ນໄວ້ເພື່ອປ່ຽນແກ່ເຮົາທັງຫຼາຍ ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງໂຜດປະທານສິ່ງສາຣະພັດໃຫ້ພວກເຮົາດ້ວຍກັນກັບພຣະບຸດນັ້ນຫຼື. 33. ໃຜອາດຈະຟ້ອງຄົນທັງຫຼາຍທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ແລ້ວ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປົດປ່ອຍເຂົາແລ້ວ. 34. ໃຜຈະເປັນຜູ້ລົງໂທດອີກ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຊົງສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ແລະຫຼາຍກວ່ານັ້ນອີກໄດ້ຊົງຄົ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ກ້າຂວາພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງນັ້ນແຫຼະ, ຊົງອ້ອນວອນເພື່ອເຮົາທັງຫຼາຍດ້ວຍ. 35. ໃຜຈະໃຫ້ພວກເຮົາຂາດຈາກຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ ຈະເປັນຄວາມທຸກລຳບາກ ຫຼືຄວາມທໍລະມານຈິດໃຈ ຫຼືການຂົ່ມເຫັງ ຫຼືການອິດຢາກ ຫຼືການເບືອຍກາຍ ຫຼືການຖືກໄພຍພັຍ ຫຼືການຖືກຄົມດາບຫຼື,

...ພຣະທັມໂຣມ ບົດທີ 8:31-35 ເປັນການສລອງຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງພວກເຮົາໃນພຣະຄຣິດ. ພຣະທັມໂຣມ ບົດທີ 8 ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການປະກາດໄຊຊະນະວ່າ ໃນພຣະຄຣິດນັ້ນ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຈະບໍ່ຖືກຕັດສິນລົງໂທດ, ແລະມັນຈົບລົງດ້ວຍການຮ້ອງປະກາດຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ວ່າ ໃນພຣະຄຣິດນັ້ນ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຈະບໍ່ຖືກແຍກອອກຈາກພຣະອົງເລີຍ. ນີ້ຄືໄຊຊະນະແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າຊົງຜູກພັນແລະໝັ້ນຄົງຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ໂດຍຜ່ານທາງພຣະຄຣິດ (ພຣະຄຣິດຊົງຝ່າຍເຮົາ!). ທີ່ຈົງແລ້ວ, ພຣະຄຣິດຄືຫຼັກຖານແຫ່ງຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ເຮົາ. ໂປໂລໄດ້ປະກາດຢ່າງຊັ້ນຊົມວ່າ: "ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຝ່າຍພວກເຮົາໃຜຈະຕໍ່ສູ້ເຮົາ?" (ຂໍ້ 31). ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄໍາສັນຍາທີ່ຫວ່າງເປົ່າແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ໂປໂລບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ຄຣິສະຕຽນຕ້ອງປະເຊີນກັບສັດຕູ ແລະຄວາມຍາກລຳບາກຕ່າງໆ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄໍາຖາມທີ່ໜ້າຄິດຂອງເພິ່ນຍັງຄົງໜັກແໜ້ນຢູ່ສະເໝີ: ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຝ່າຍເຮົາ, ນັ້ນຄືສິ່ງດຽວທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດສໍາລັບເຮົາ. **ຂໍສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ທັງພາຍໃນ ແລະເໜືອສະຖານະການຕ່າງໆຂອງຊີວິດເຮົາ.** ນີ້ຄືບົດເພງແຫ່ງໄຊຊະນະຂອງຊາວຄຣິສະຕຽນ (ຂໍ້ 35). ໂປໂລເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມປອດໄພແລະຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ. ເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຍ້ານກົວອາດິດ, ປະຈຸບັນ ຫຼືອານາຄົດ ເພາະເຮົາມີຄວາມປອດໄພຢູ່ໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດ. ໂດຍຜ່ານທາງພຣະອົງ ແລະການດູແລຮັກສາຂອງພຣະອົງ, "ພຣະເຈົ້າຊົງຝ່າຍເຮົາ" (ຂໍ້ 31). ພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳໃຫ້ "ທຸກສິ່ງຮ່ວມກັນກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນດີ" ແກ່ເຮົາ (ຂໍ້ 28). ມີການຮັບປະກັນໃດແດ່ທີ່ຍືນຍັນວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງ? ມີແນ່ນອນ! ພຣະຄຣິດໄດ້ສັນພຣະຊົນເພື່ອເຮົາ (ຂໍ້ 32). ເຫດຜົນຂອງໂປໂລແມ່ນການປຸງບາງບາງຈາກສິ່ງທີ່ນ້ອຍກວ່າໄປຫາສິ່ງທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ: ຖ້າຫາກວ່າໃນຕອນທີ່ເຮົາຍັງເປັນຄົນບາບ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງພຣະອົງແກ່ເຮົາແລ້ວ, ບັດນີ້ເມື່ອເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະບໍ່ປະທານທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການໃຫ້ແກ່ເຮົາໄດ້ແນວໃດ? ມັນຄົງຈະເຮັດໃຫ້ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງເຮົາໂສກເສົ້າໃຈ ເມື່ອຊາວຄຣິສະຕຽນລະນຶກເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳເພື່ອພວກເຂົາເທິງໄມ້ກາງແຂນແຕ່ກັບບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ຄິດເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະອົງສາມາດກະທຳ ພາຍໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາໃນທຸກມື້ນີ້. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ໂປໂລໄດ້ເຕືອນຊາວຄຣິສະຕຽນວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງນັບວ່າເຮົາເປັນຜູ້ຊອບທັມແລ້ວ. ເຮົາໄດ້ຮັບການປະກາດວ່າເປັນຜູ້ຊອບທັມໃນພຣະຄຣິດ (ຂໍ້ 33). ພຣະຄຣິດ "ຊົງອ້ອນວອນເພື່ອເຮົາ" (ຂໍ້ 34). ພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ປະຖິ້ມເຮົາຢ່າງແນ່ນອນ. ພຣະຄຣິດຊົງຮັກເຮົາ ແລະພຣະອົງສາມາດຍື່ນພຣະທັດເຂົ້າມາຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະຄໍາຂູປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ໂອບອ້ອມພວກເຂົາໄວ້. ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງເປັນພລັງທີ່ສະຖານະການອັນຮ້າຍແຮງບໍ່ສາມາດຂັດຂວາງ ຫຼືກົດກັນໄດ້ (ຂໍ້ 35). ຈົ່ງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງສະຖິດຢູ່ທັງພາຍໃນແລະເໜືອສະຖານະການຕ່າງໆຂອງເຮົາ, ໂດຍພຣະອົງຊົງກະທຳຜ່ານສະຖານະການເຫຼົ່ານັ້ນ ເພື່ອປ່ຽນແປງເຮົາໃຫ້ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ຄືພຣະເຢຊູ.

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າສແວງຫາພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງຫຼີກລ້ຽງຄວາມຄິດທີ່ຢາກຕີຄວາມໝາຍທຸກເຫດການໃນແຕ່ລະມື້ວ່າເປັນວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໃຊ້ເພື່ອຊີ້ທາງໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າໄກ້ ຫຼືອອກຫ່າງຈາກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເລີ່ມຄິດວ່າເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ. ໃນເວລາອະທິຖານ, ຈົ່ງທູນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍເຈົ້າໃຫ້ເຂົ້າໃຈສະຖານະການຕ່າງໆໃນຊີວິດປະຈຳວັນຢ່າງຈະແຈ້ງ. ເລືອກປະຕິບັດຕາມຂໍ້ໃດນຶ່ງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ມຸມມອງຂອງພຣະເຈົ້າ.** ໃຫ້ລະບຸສະຖານະການນຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າເຕີບໂຕໃນພຣະອົງ.
- ມຸມມອງຂອງຕົນເອງ.** ມີສະຖານະການໃດແດ່ທີ່ເຈົ້າກຳລັງພະຍາຍາມທຳຄວາມເຂົ້າໃຈຢູ່? ຈົ່ງເຊີນພຣະເຈົ້າເຂົ້າມາຊ່ວຍເຈົ້າ.
- ມຸມມອງຂອງຜູ້ອື່ນ.** ຈົ່ງແບ່ງປັນກັບຜູ້ອື່ນກ່ຽວກັບເຫດການຕ່າງໆທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ເພື່ອຫຼໍ່ຫຼອມຊີວິດ ແລະກຳນົດທິດທາງຊີວິດຂອງເຈົ້າ. ພ້ອມທັງເຊີນຊວນໃຫ້ພວກເຂົາພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າ ພຣະເຈົ້າອາດຈະກຳລັງກະທຳສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງຢູ່ໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາເອງ.

ອຸປະຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA